దిడివిజనల్ ఇంజినీర్, జి.ఐ.పి.రైల్వే
వర్సెస్
మహాదియో రఘూ మరియు ఇంకొకరు
[వివియన్ బోస్, జగన్నాథదాస్, వెంకటరామ అయ్యర్
మరియు బి.పి. సిన్హా – న్యాయమూర్తులు]

1955
మార్చి 2

వేతనాల చెల్లింపు చట్టం, 1936 (IV/1936) సెక్షన్ 2 (vi) – (పేమెంట్ ఆఫ్ వేజెస్ యాక్ట్) – వేతనాలు – ఇంటి అద్దె భత్యం (హౌస్ రెంట్ అలవెన్సు) – ప్రభుత్వం రూపకల్పన చేసిన చట్టం, రూల్ 3 (i), చట్ట బద్ధమైన నిబంధనలు నిర్వచనం పరిధిలోకి వస్తుందా – చట్టపరమైన ప్రభావం.

కొందరు రైల్వే ఉద్యోగులకు (1945 నుండి రైల్వే ఉద్యోగిగా ఉన్న మొదటి ప్రతివాదితో పాటు) నిర్దిష్ట ప్రధాన కార్యాలయాల్లో ఉన్న వారికి నిర్దిష్ట రేట్లపై , కాంపెన్సేటరీ (సిటీ) అలవెన్సు మరియు ఇంటి అద్దె భత్యం అమలు చేస్తూ , 1వ తేదీ నవంబర్ , 1947 నుండి భారత ప్రభుత్వం , రైల్వే మంత్రిత్వశాఖ పరిధిలో రైల్వే బోర్డు ఒక పథకాన్ని ప్రవేశ పెట్టినది. 18 వ తేదీ ఆగస్టు , 1948 వరకు, మొదటి ప్రతివాది, తన వేతనంతో పాటు ఈ అలవెన్సును తీసుకున్నాడు , తన పదవికి తగిన క్వార్టరును ప్రభుత్వం ఇవ్వజూపినప్పుడు అందులో ఉండటానికి అతను నిరాకరించాడు , అతనికి ఇవ్వజూపిన క్వార్టర్ లో నివసించడానికి తిరస్కరించిన తేదీ నుండి ఇంటి అద్దె భత్యం నిలిపివేయబడింది.

ప్రభుత్వం రూపొందించిన మరియు 1వ నవంబర్ 1947 నుండి అమలులోకి వచ్చిన చట్టపరమైన నిబంధనలు, రూల్ 3 (i) ఈ క్రింది విధంగా:

"ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన వసతిలో నివసించిన వారు లేక ప్రభుత్వం వసతి కల్పించినా , కానీ తిరస్కరించిన వారి యొక్క ఇంటి అద్దె భత్యం అనుమతించబడదు."

ఒక ఉద్యోగి , నిర్దిష్ట ప్రదేశాలలో ఒక దానిలో ఉన్నంతకాలం , మరియు ప్రభుత్వ వసతి కల్పించనప్పుడు మాత్రమే ఇంటి అద్దె భత్యం అనుమతించబడుతుందని చెప్పబడినది . ప్రభుత్వ వసతిలో నివసించు వారి యొక్క , లేక ఎవరి కైతే అటువంటి క్వార్టర్లు ఇవ్వచూపినా కానీ , అట్టి ప్రయోజనాన్ని పొందడానికి తిరస్కరించిన వారికి ఇంటి అద్దె భత్యం అనుమతించబడదని , నిబంధనలు స్పష్టంగా పేర్కొంటున్నాయి. ఒకసారి , పైన వర్ణించిన ఉద్యోగి , తగిన గృహవసతి అందించబ డగా, అతను దానిని తిరస్కరించాడు. ఇంటి అద్దె భ త్యానికి అర్హత కోల్పోతా రు మరియు , చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (vi) నిర్వచనం ప్రకారం, దాని భావంలో , ఈ భత్యం 'వేతనములు' క్రిందకి రాదు , ఎందుకనగా , ఒప్పందంలోని షరతులకు లోబడి ఇకపై చెల్లించవీలుపడదు.

అతను ఎక్కడ ఉన్నా, అన్ని ప్రదేశాలలోను, ఇంటి అద్దె భత్యం మంజూరు ఉద్యోగికి రద్దు చేయలేని హక్కును సృష్టించదు. మరియు అన్ని పరిస్థితులలోను, ప్రభుత్వ క్వార్టర్లు ఇవ్వచూపినా లేకున్నా సరే.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నెం. 208/1952.

బొంబాయి, వేతనాల చెల్లింపు చట్టం (పేమెంట్ ఆఫ్ వేజెస్ ఆక్ట్) యొక్క అధికారము (అథారిటీ), 28 సెప్టెంబర్ 1951లో అప్లికేషన్ నెం . 500/1951 లోని తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి , ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీలు.

ఎం.సి. సెతల్వాడ్, అటార్నీ – జనరల్, భారత ప్రభుత్వం (ఆయనతో జి.ఎన్.జోషి, పోరుస్ ఎ. మెహతా మరియు పి.జి.గోఖలే): అప్పీలుదారిని కొరకు.

జె. బి. దాదాభాంజీ , ఎం.వి. జయకర్, రాజిందర్ నారాయణ్: మొదటి ప్రతివాది కొరకు.

2 , మార్చి 1955, కోర్టు తీర్పు వెలువరించినది:

సిన్హా , న్యాయమూర్తి – తన వేతనంలో భాగంగా , ఇంటి అద్దె భత్యం కొరకు మొదటి ప్రతివాది యొక్క క్లయిమును అనుమతిస్తూ, రెండవ ప్రతివాది వేతన చెల్లింపు చట్టం (IV/1936) సెక్షన్ 15 (1)

కింద నియమించబడిన (ఇక ముందు చట్టంగా సూచించబడును) అథారిటీ జారీ చేసిన 28 సెప్టెంబర్ 1951 నాటి ఉత్తర్వు నుండి, ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీలు.

ఈ కేసులో వాస్తవాలు వివాదంలో లేవు మరియు క్లుప్తంగా ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొనవచ్చును . మొదటి ప్రతివాది , ఏప్రిల్ 1945 నుం డి, కేంద్ర రైల్వేలో (ఇంతకు పూర్వం జి .ఐ.పి. గా తెలుపబడిన) గ్యాంగ్ మెన్ గా నియామకం చేయబడినాడు . ఆ సమయంలో కరువు భత్యం (డియర్ నేస్ అలవెన్స్) తో కలిపి అతని నెలసరి వేతనం రూ. 18/-. 1 నవంబర్ 1947 నుండి, భారత ప్రభుత్వ రైల్వే మంత్రిత్వ శాఖ రైల్వే బోర్డు వారి మెమొ రాండం నెం. ఇ.47 సిపిసి / 14 లో పేర్కొన్న ధరల ప్రకారం కాంపెన్సేటరీ (సిటీ) అలవెన్సు మరియు ఇంటి అద్దె భ త్యం అమలు పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టెను . 1 డిసెంబర్ 1947 తేదీ గల రైల్వే బోర్డు లే ఖ ద్వారా ఈ పథకం సవరించబడింది . ఈ పథకం ఫలితంగా , నిర్దిష్ట ప్రధాన కేంద్రాలలో ఉన్న రైల్వే ఉద్యోగులు , కొన్ని నిర్దిష్ట ధరలపై , పైన చెప్పిన భత్యానికి అర్హులయ్యారు . ఆ విధంగా మొదటి ప్రతివాది నెలకు రూ. 10/- భత్యానికి అర్హుడయ్యాడు . ఈ భత్యాన్ని తన వేతనంతో పాటుగా , తన హోదాకు తగిన క్వార్టర్ (వసతి) ను ప్రభుత్వం ఇవ్వచూపినా కానీ తాను తిరస్కరించిన 18 ఆగస్టు 1948 వరకు అందుకున్నాడు . ప్రభుత్వం ఇవ్వ జూపిన క్వార్టర్లలో నివసించడానికి తిరస్కరించగా , 19 ఆగస్టు 1948 నుండి ఇంటి అద్దె భత్యం నిలిపివేయబడినది . చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద , వేతనాల చెల్లింపుకు బాధ్యులైన, అప్పీలుదారు జి.ఐ.పి. రైల్వే, డివిజనల్ ఇంజనీరు, తనకు ఇంటి అద్దె భత్యం నిలుపుదల చేసిన కారణంపై, రూ. 290/- తన క్లెయిమును అథారిటీ ముందుకు తీసుకెళ్ళెను. ఈ క్లెయిము నెలకు రూ. 10/- చొప్పున 19.08.1948 నుండి 18.01.1951 కాలానికి చెందినది. అప్పీలుదారుడు అథారిటీ ముందు హాజరయ్యాడు. మరియు తన వ్రాతపూర్వక ప్రకటన ద్వారా , క్లెయిము లోని ముఖ్యాంశముగా ఉన్న ఇంటి అద్దె భత్యం , చట్టం , సెక్షన్ 2 (vi) యొక్క అర్థంలో "వేతనము" కాదను కారణంతో వ్యతిరేకించాడు. అథారిటీ ముందు వ్యతిరేక పార్టీయైన అప్పీలుదారుడు , క్లెయిమును స్వీకరించడానికి

అధికార పరిధి లేదని , క్లెయిమును ఆదిలోనే కొట్టేయాలని నివేదించాడు. ప్రతివాదికి తగిన రకమైన క్వార్టర్ లు కేటాయించబడినందున , ప్రతివాది వేతనం నుండి చట్ట విరుద్ధంగా కోత విధించబడలేదని మరియు ఆ క్వార్టర్ లలో చేరడానికి నిరాకరించిన కారణంగా , నిబంధనల కింద ఎటువంటి ఇంటి అద్దె భత్యానికి అతను అర్హుడు కాదని వాదించబడింది ప్రత్యామ్నాయంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 15 (2) లోని మొదటి నిబంధన ప్రకారం , దరఖాస్తు తేదీ వెంటనే ముందు 6 నెలలకి ముందు కాలానికి క్లెయిము కాల దోషం పట్టినట్లని అప్పీలుదారు వాదించెను. అథారిటీ జాప్యాన్ని క్షమించింది , జాప్యాన్ని మన్నించే ఉత్తర్వులోని ఆ భాగము మా ముందు వివాదించబడలేదు.

ఈ విధంగా పార్టీల మధ్యనున్న అంశాలపై, అథారిటీ చట్టంలో నిర్వచించినట్లు ఇంటి అద్దె భత్యం , 'వేతనములు' అను నిర్ధారణకు వచ్చింది. వాస్తవంగా మొదటి ప్రతివాదికి వసతి అందించబడింది మరియు అతను దానిని తిరస్కరించాడు , కానీ అలా అయినప్పటికీ , ఇంటి అద్దె భత్యం నిలుపుదల చేయడానికి అప్పీలుదారునికి అర్హత లేదు. ఆ ప్రకారంగా , రూ. 290/– కొరకు క్లెయిమును అథారిటీ అనుమతించింది.

ఈ కేసులో నిర్ణయించాల్సిన చిన్న అంశం ఏమిటంటే , మొదటి ప్రతివాది క్లెయిము చేసిన ఇంటి అద్దె భత్యం చట్టంలోని "వేతనాలు" యొక్క నిర్వచనం యొక్క పరిధిలోకి వచ్చింది. పార్టీల మధ్య వాస్తవ ప్రశ్నలపై ఎటువంటి తేడా లేనందున , లేవనెత్తిన ప్రశ్నకు సమాధానం చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (vi) లోని "వేతనాలు" యొక్క ఈ క్రింది ప్రధాన భాగముపై ఆధారపడి ఉండాలి:

" వేతనాలు" అంటే డబ్బు పరంగా వ్యక్తీకరించగల మొత్తం వేతనం , ఇది ఉద్యోగ ఒప్పందం యొక్క నిబంధనలు , వ్యక్తీకరణ లే క సూచించబడినట్లైతే , చెల్లించబడుతుంది . షరతుల ప్రకారమైతే, క్రమబద్ధమైన హాజరీ, మంచి పనితనం లేక నడవడిక లేక ఇతరత్రా , నియమించబడిన వ్యక్తి నడవడిక లేక ఇతరత్రా ఉద్యోగానికి సంబంధించి నియమితుడైన వ్యక్తి లేక అట్టి నియామకంలో చేసిన పని మరియు

ఏమైనా బోనస్ లేక చెల్లింపదగినదిగా ఉండు పై స్వభావం గల ఇతర అదనపు పారితోషకం (రెమ్యూనరేషన్) అతని ఉద్యోగ ము నుండి తొలగింపు కారణంగా అట్టి వ్యక్తికి చెల్లించదగిన ఏ దేని మొత్తము, కానీ అందులో చేరనివి –

(ఎ) రాష్ట్ర ప్రభుత్వము యొక్క సాధారణ లేదా ప్రత్యేక ఉత్తర్వు ద్వారా మినహాయించబడిన ఏదేని గృహవసతి, విద్యుత్ సరఫరా , నీరు , వైద్య హాజరు లేక ఇతర సౌకర్యాలు లేక ఏదైనా సేవ యొక్క విలువ...".

సంక్షిప్తంగా, వారి మధ్య ఒప్పందంలోని షరతుల ప్రకారం నిర్వర్తించిన సేవలకు , ఒక యజమాని తన ఉద్యోగికి చెల్లించే ప్రతిఫలంలో "వేతనాలు" పార్టీల మధ్య కాంట్రాక్టు యొక్క షరతులు ఏమిటి అనేది , అప్పుడు తలెత్తే ప్రశ్న . అప్పీలుదా రుడు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న రైల్వే విభాగంలో మొదటి ప్రతివాది ఉద్యోగం ప్రారంభించినప్పుడు అలాంటి ఇంటి అద్దె భ త్యానికి అర్హత లేదని అంగీకరించాలి . ఇంతకు ముందు తెలిసినట్లుగా, గవర్నర్ జనరల్ చేత భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935 లోని సెక్షన్ 241 లోని సబ్ సెక్షన్(2) ప్రకారం నిబంధనలు రూపొందించినప్పుడు ఇంటి అద్దె చెల్లింపు పథకం 1 నవంబర్ 1947 నుండి అమలులోనికి వచ్చింది . ఆ తర్వాత , ఆ నిబంధనలను సవరించారు. రైల్వే బోర్డు 1 డిసెంబర్ 1947 నాటి లేఖ నెం . ఇ47సిపిసి/14 ద్వారా చేసిన సవరణనకు ప్రస్తుతం సంబంధము ప్రత్యేకించి నిబంధన 3(i) లో, అది ఈ షరతులలో:-

" ప్రభుత్వం అందించిన వసతిని వినియోగించుకున్న వారికి లేదా ప్రభుత్వం అందించే వసతిని తిరస్కరించిన వారికి ఇంటి అద్దె భత్యం అనుమతించబడదు."

అప్పీలుదారుని పక్షంలో ఏమని వాదించబడిందంటే , పార్టీల మధ్య ఒప్పందం యొక్క నిబంధనలు పైన పేర్కొన్న నియమాన్ని కలిగి ఉంటాయి, అందువల్ల చట్టం అవలంభించిన పక్షము, ఇంటి అద్దె భ త్యాన్ని క్లెయిము చేయడానికి మొదటి ప్రతివాదికి సంపూర్ణ హక్కు లేదని యు; మరో మాటలో

చెప్పాలంటే ఇంటి అద్దె భత్యం కోసం క్లెయిము అనుమతించబడటానికి ఒక షరతుందని, అది క్లెయిముకు ముందు ఉద్యోగిని బొంబాయి, కలకత్తా, మద్రాసు మొదలైన వాటిలో ఒకచోట పోస్టు చేయాలి, ఇంటి అద్దె భత్యం కోసం క్లెయిము తలెత్తవచ్చును మరియు తదుపరి షరతు ఉన్నది, అనగా ఆ ప్రదేశాలలో ఏదైనా ఒక దానిలో పోస్టు చేయబడిన ఉద్యోగి – ప్రభుత్వం సందేహాస్పదమైన ఉద్యోగికి లేదా ఉద్యోగికి వసతి కల్పిస్తే భత్యానికి అర్హులు కాదు . మరో పక్క , మొదటి ప్రతివాది తరపున ఏమని వాదించబడిందంటే అత ని క్రమబద్ధమైన హాజరు , మంచి పనితనం లేదా ప్రవర్తన మరియు చట్టంలోని నిబంధనలలో , 'వేతనాలు' యొక్క షరతులకు లోబడి , నియామక షరతులు నెరవేర్చిన తక్షణమే భత్యం కోసం ఉద్యోగి యొక్క హక్కును పొందుతాడు. చట్టంలో ఉన్న 'వేతనాలు' యొక్క నిర్వచనం , చట్టంలోని సెక్షన్లు 7 మరియు 11 లోని నిబంధనలకనుగుణంగా నిర్వచనం యొక్క నిబంధనలను అర్థం చేసుకోవాలని మొదటి ప్రతివాది తరపున వాదించారు ; పైన పేర్కొన్న నియమం 3 (i) 'వేతనాలు' యొక్క నిర్వచనంలోని కొన్ని నిబంధనలకు మరియు సెక్షన్లు 7 మరియు 11 లో నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉంది మరియు ఏదైనా సందర్భంలో పైన పేర్కొన్న నియమం 3 (i) ని ఒక భాగంగా పరిగణించాలి . పార్టీల మధ్య ఒప్పందం యొక్క నిబంధనలలో , చట్టంలోని సెక్షన్ 23 ఒక ఉద్యోగి తన అర్హత గల హక్కులను కోల్పోయే ప్రభావమున్న అటువంటి ఒప్పందము చేసుకోవడాన్ని నిషేధిస్తుంది.

అప్పీలుదారుని తరపున హాజరైన అటార్నీ జనరల్ అ ప్పీలుదారుని యొక్క వ్రాతపూర్వ ప్రకటనలో లేవనెత్తినట్లు కనిపించే వాదనను నొక్కి చెప్పలేదని మరియు ఆమోదించిన ఉత్తర్వుల నుండి కనిపించే విధంగా అథారిటీ ముందు కూడా నొక్కి చెప్పలేదని ప్రారంభంలోనే గమనించాలి . అతనికి , క్లాజు (ఎ) "ఏదైనా ఇంటి వసతి విలువ" మినహాయించి చట్టంలోని సెక్షన్ 2 (vi) లో నిర్వచించినట్లుగా 'వేతనాలు' లో ఇంటి అద్దె భత్యం చేర్చబడలేదని స్పష్టంగా చూపించింది . ప్రస్తుతం కనిపించినట్లుగా , వేతనాలు యొక్క నిర్వచనంలో మరియు సెక్షన్ 7 (2) (బి) మరియు సెక్షన్ 11 సూచించిన ఏదైనా ఇంటి వసతి

విలువతో ఇంటి అద్దె భత్యం పర్యాయ పదంగా ఉంటుంది అనే అ సమంజసమైన ఊహతో ఈ వా దన కొనసాగుతుంది.

ఇంటి అద్దె మంజూరుకు సంబంధించి శాఖ రూపొందించిన నిబంధనల ప్రకారం యజమాని ఇంటి అద్దె భత్యాన్ని ఇంకే మీ లేకుండా మంజూరు చేయడాన్ని తప్పనిసరి చేస్తే , ఇంటి అద్దె భత్యం 'వేతనాలు' కాదా అనే ప్రశ్నకు సమాధానం సానుకూలంగా ఉండవచ్చును ; వేరు మాటలలో, ఇంటి అద్దె భత్యం ఎటువంటి షరతులు లేకుండా లేదా షరతులలో మంజూరు చేయబడి ఉంటే , చట్టంలో అమలు చేయలేనివి, కానీ ఇంటి అద్దె భత్యం మంజూరును నియంత్రించే ప్రభుత్వం రూపొందించిన చట్టబద్ధమైన నియమాలు, షరతులు లేనివి గాని లేక నిబంధనలలో సంపూర్ణమైనవి కావు. మొదటి సందర్భంలో, ఇంటి అద్దె భత్యం , ఒక నిర్దిష్ట తరగతికి చెందిన ఉద్యోగులందరికీ అనుమతించబడదు . "కొన్ని ఖరీదైన నగరాల్లోని రైల్వే సేవకులు వారు సాధారణంగా చెల్లించాల్సిన దాని కన్నా ఎక్కువ చెల్లించే అధిక అద్దెలను పరిహారంగా చెల్లించడానికి " పేర్కొన్న ప్రదేశాలలో పో స్టు చేయబడిన అటువంటి రైల్వే ఉద్యోగులకు మాత్రమే ఇది అనుమతించబ డుతుంది, లేదా అటువంటి భత్య ము "లాభానికి మూలంగా ఉద్దేశించినది " లేక "ఉచిత క్వార్టర్లకు బదులుగా ఒక భత్యము" గానీ 1 డిసెంబర్ 1947లో రైల్వే బోర్డు జారీ చేసిన లేఖ నెం. ఇ47సిపిసి/14 లోని ఉపోద్ఘాతంలో ప్రత్యేకించి పేర్కొనబడినట్లుగా కాదు . ఒక నిర్దిష్ట తరగతికి చెందిన, షరతులలోని నిబంధనలు ప్రతీ ఉద్యోగికి ఇంటి అద్దె భత్యం మంజూరును ఆలోచించినట్లయితే, మొదటి ప్రతి వాది వాదన చెల్లుబాటయ్యేది, కానీ నియమాలు అటువంటి మంజూరును సంపూర్ణ నిబంధనలో చేయవు . ఒక ఉద్యోగి , పేర్కొన్న ప్రదేశంలో ఉన్నంత వరకు మరియు ప్రభుత్వ క్వార్టర్ ఇవ్వనప్పుడు మాత్రమే ఇంటి అద్దె భత్యం అనుమతించబడుతుంది. ప్రభుత్వ క్వార్టర్లలో ఉన్నవారు లేక , ఎవరికి క్వార్టర్లు ఇవ్వజూపబడినవో, కానీ ఎవరైతే అట్టి క్వార్టర్లు సద్వినియోగం చేసుకోవడానికి నిరాకరించారో వారికి భత్యం చెల్లించబడదని నియ మాలు స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నాయి . పైన

వర్ణించబడిన ఏ ఉద్యోగి, తగిన గృహ వసతి ప్రతిపాదన చేయబడినా డో, మరియు అతను తిరస్కరించాక అతను, ఇంటి అద్దె భత్యానికి అర్హత కోల్పోతాడు మరియు అట్టి భత్యం, చట్టంలో ని నిర్వచనం యొక్క అర్థంలో 'వేతనాలు' గా నిలిచిపోతుంది , ఎందుకంటే ఇది ఒప్పంద నిబంధనల ప్రకారం ఇక ముందు చెల్లించబడదు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , యజమాని మరియు ఉద్యో గి మధ్య ఒప్పం ద నిబంధనలలో తప్పనిసరిగా చేర్చవలసిన నియమాలు పేర్కొన్న ప్రదేశా లలో ఒకదానిలో పోస్ట్ చేయబడిన ఉద్యోగి ఇంటి అద్దె భత్యానికి అర్హుడని భావించడం అన్ని స హేతుకమైన సందేహాలకు అతీతంగా స్పష్టంగా ఉన్నది ; కానీ అతను తన నివాసం కోసం ప్రభుత్వ క్వార్టర్ ను ప్రతిపాదించిన వెంటనే అతను తనకిచ్చిన క్వార్టర్ ని నిజంగా ఆక్రమించినా లేక ఆక్రమించకపోయినా దానికి అర్హత కోల్పోతాడు. అందుచేత , ఇంటి అద్దె మంజూరు చేయడం వలన ఉద్యోగికి ప్రభుత్వ క్వార్టర్లు ఇవ్వబడినా లేదా అను దానిలో సంబంధం లేకుండా అతను ఎక్కడ పోస్ట్ చేయబడినా మరియు అన్ని పరిస్థితులలోను అజేయమైన హక్కును సృష్టించదు.

కానీ అటువంటి తీర్మానం చట్టంలోని సెక్షన్లు 7 మరియు 11 లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉంటుందని ప్రతి వాది తరుపున వాదించారు . అలాంటి అస్థిర త మనకు కనిపించదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 7 చట్టంలో నిర్వచించినట్లుగా ఒక ఉద్యో గి యొక్క వేతనాల నుండి అటువంటి తగ్గింపులతో వ్యవహరిస్తుంది. సెక్షన్ 7 లోని సబ్ సెక్షన్ (2) చట్టబద్ధంగా వేతనాల నుండి తగ్గింపులను తీసుకునే హెడ్ లను వర్గీకరిస్తుంది . ఈ సబ్ సెక్ష న్ లోని క్లా జు (డి) "యజమాని ద్వారా అందించబడిన గృహవ సతి తగ్గింపులు" సూచించబడ్డాయి మరియు ఉద్యో గి గృహ వస తిని స్వీకరిస్తే తప్ప , అటువంటి తగ్గింపు (డిడక్షన్) సెక్షన్ 11 నిబంధన చేస్తుంది మరియు అది అటువంటి వసతి విలువను మించరాదు. పైన పేర్కొన్న సెక్షన్ 7 మరియు 11 గృహవసతి విలువను మినహాయిం చింది, శాసనసభ 'వేతనాలు' యొక్క

నిర్వచనంలో 'ఏదైనా ఇంటి వసతి విలువ' అనే వ్యక్తీకరణను 'వేతనాలు' నుండి తీసివేయగల దానిని సూచిస్తుంది. ఒకటి మరొక దానిని మినహాయిస్తుంది. చట్టంలో 'వేతనాలు' యొక్క నిర్వచనం యజమాని ఇచ్చిన ఏ ఇంటి వసతి విలువను కలిగి ఉండదని , స్పష్టమవుతుంది ; అలా కానట్లయితే అది చట్టప్రకారం వేతనాల నుండి మినహాయింపు కాజాలదు . పైన పేర్కొన్న నిర్దిష్ట పరి స్థితులలో 'వేతనాలు' లో చేర్చబడే ఇంటి అద్దె భత్యం చట్టంలో సూచించబడిన ఏదైనా ఇంటి వసతికి సమానం కాదని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది . అలా అయితే , పైన పేర్కొన్న రూల్ 3 (i) చట్టంలోని సెక్షన్లు 7 మరియు 11 లో ని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉందని మొదటి ప్రతివాది తరపున ముందుకు తెచ్చిన వాదనలో చెల్లుబాటు లేదు.

పైన ప్రస్తావించిన రూల్ 3 (i) అంశముగా ఉన్న చట్టంలోని సెక్షన్ 23 ఒక ఉద్యోగి అటువంటి హక్కును వదులుకోకుండా నిషేధిస్తుందని మొదటి ప్రతిపాది తరపున సమర్పించిన చివరి వాదనను పరిగణలోకి తీసుకోవడం మిగిలి ఉంది. ఉద్యోగికి హక్కుగా ఇవ్వబడిన ఇంటి అద్దె భత్యం ఒక సంపూర్ణమైన హక్కుగా భావించిన ఈ వాదన కొనసాగింది. యజమాని మరియు ఉద్యోగి మధ్య ఒప్పందము యొక్క నిబంధనలు ఏర్పాటు చేసే నిబంధనలతో పాటుగా చట్టాన్ని చదివినట్లు ఇప్పటికే పైన పేర్కొన్న ఇంటి అద్దె భత్యం ఉద్యోగికి ఎటువంటి సంపూర్ణ హక్కును సృష్టించదు. ఇదిలా ఉండ గా, సెక్షన్ 23 క్రింద ఉద్దేశించిన ఏ హక్కును ఉద్యోగి వదులుకునే ప్రశ్నే లేదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల రీత్యా , అ ప్పీలు సఫలమైంది . అథారిటీ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు రద్దు చేయబడినవి. ఈ కేసు యొక్క ప్రత్యేక పరిస్థితులలో ఖర్చుల గురించి ఉత్తర్వులు లేవు.

అప్పీలు అనుమతించబడినది.

———